

Johann Kleinschmidt

**Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Johannes Kleinschmid,
I.U.D. & P. Ad Exequias quas ... Alberto Schuckman parens moestissimus paratas
cupit, Omnes omnium ordinum cives Academicos ... invitat**

Rostochii: Kilius, 1638

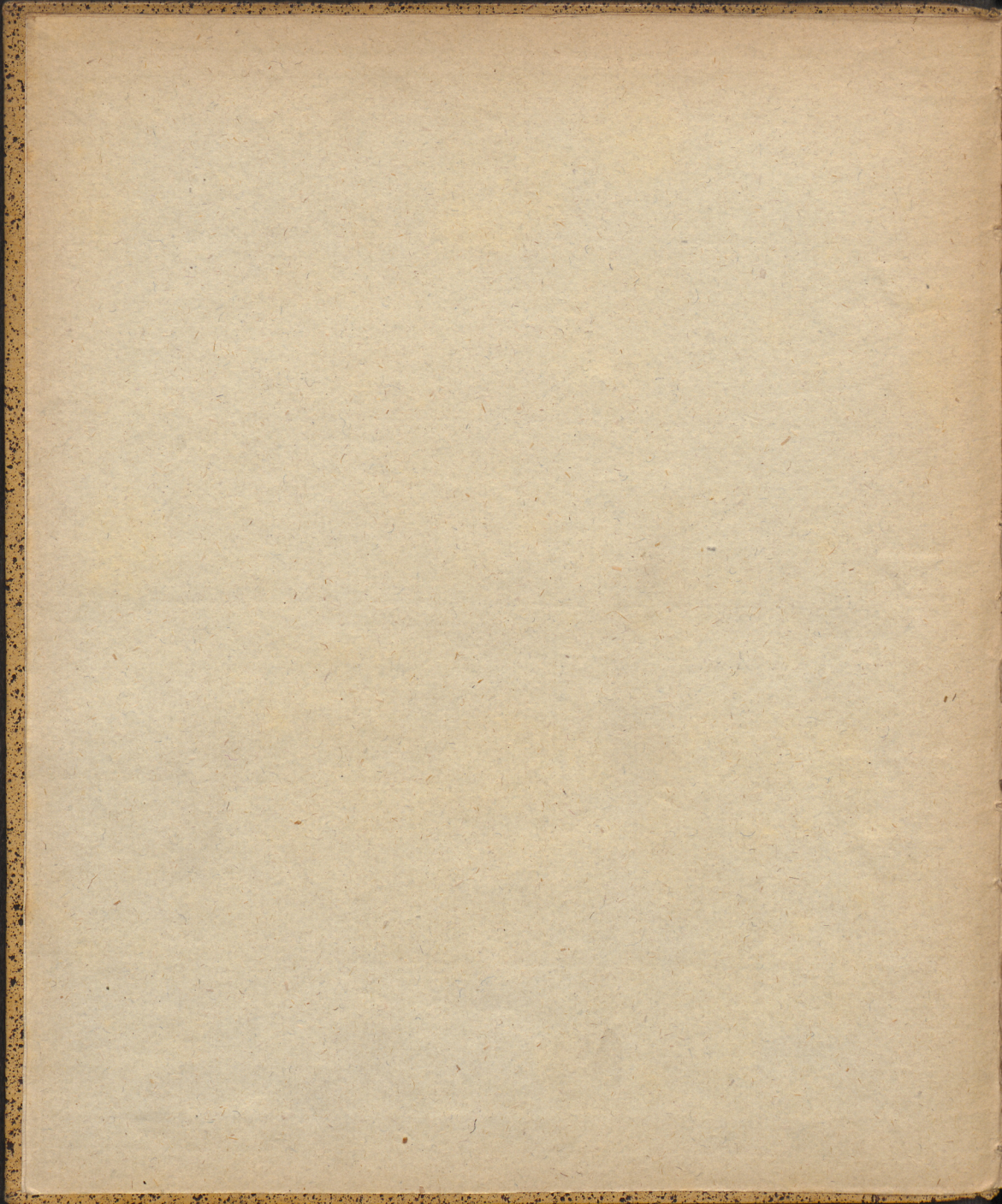
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777426471>

Druck Freier Zugang

Kleinschmid, J.,
in
A. Schuckman.
Rostock, 1638.

10.

PROGRAMMA

Quo

Rector Universitatis Rostochiensis

JOHANNES KLEIN-SCHMID, J. U. D. & P.

AD EXEQUIAS

quas

Præstantissimo Adolescenti,

ALBERTO
SCHUCKMAN ⁵²

parens moestissimus

paratas cupit,

omnium ordinum cives Academicos ad
program 1. in templo Jacobæo studiose
invitat.

ROSTOCHII,

Literis NICOLAI KILII, Acad. Typograph.

ANNO M DC XXXVIII, ⁵²

Uam calamitosa, & periculosa sit
vitæ humanæ conditio, hoc nostro
præsertim tempore satis nos docent
superq; belli, quod merito vocamus,
malorum omnium Epitomen, nos pre-
mentis gravitas, tum annonæ ex bello
orta caritas, deniq; ex utroq; nata morborum letifera
contagia. Bellum enim, etsi, Dei beneficio, mœnia no-
stra, hoc tempore, nondum concussit (& ne unquam
concutiat ex animo Deum rogamus) tamen metu sui
animos nostros plenos, & suspensos tenuit, nec un-
quam terrore fulgurantium gladiatorum, ac tonantium
tormentorum liberos ac solutos esse permisit. Cæte-
ræ funesti hujus mali comites, Annonæ caritas, &
morborum sparsa primum femina, nunc vero copiosè
nata germina, neq; fossis, neq; vallo, neq; portarum
claustris exclusa, vim suam exserere, & passim grassari
incipiunt, ut nisi Deus Alexicacos nobis panacea suæ
misericordiæ subveniat, pessima quæq; metuenda de-
inceps videantur. Experti vero jam sunt hanc vim
varij ordines, inter quos juvenilis, quam longissimè
ab hoc periculo remotus, ut quidem videretur, si fata
ordine irent, exhibet nobis ornatissimum doctissi-
mumq; juvenem ALBERTUM SCHUCKMAN-
NUM, Amplissimi & Consultissimi viri Dn. HEN-
RICI SCHUCKMANNI Collegæ & amici no-
stri honorandi filium secundo genitum, cujus quæ in-
doles, quæ virtus fuerit, quantam sui expectationem
concitaverit, quamq; vita longiore, imo longissima
dignissimus fuerit, cum aliâ inutilia, imo noxia terræ
pondera vivant, docebit, quæ sequitur narratio, in
qua nihil affectui datum, testatur ipsa rei ante oculos
consti-

constitutæ veritas, imo plura, quæ citra jactantiam itidem verè commemorari possent, si temporis & rei, quam nunc agimus, ratio pateretur. Series ergo vitæ & obitus hæc est.

Natus est pie defunctus Juris studiosus ALBERTUS SCHUCHMAN hic Rostochij die 15. Novembris Anni 1617. inter 10. & 11. vespertinam, & postmodum per Baptismi Lavacrum Ecclesie initiatus. Patrem habuit HENRICUM SCHUCKMAN Juris Doctorem & Codicis in hæc Academ. Profess. Matrem ANNAM Stechowen, qua ancè triennium in celestem paradisum processit. Avus paternus ei fuit Hermannus Schuckman / Civis urbis Osnabrugensis; Avia paterna Anna Flörken. Avus maternus Albertus Stechow pie defuncto ἠμῶν μῆτρ, Civis hujus Urbis & Prefectus templi Petri. Avia materna Agnetæ Pegels. Hic ortus majoribus (qui nunc sunt ἐν τοῖς ἀγροῖς) postea à parentibus fideliter educatus, sub privatorum præceptorum informatione, cui à Dn. Parente unà cum fratribus commendatus fuit, prima literarum fundamenta jecit. Usus deinceps anno ætatis 13. Gustavo-vij (ubi Dominus Parens cum familiâ ratione assessoratus in judicio provinciali tum temporis substitit) privatâ operâ Scholæ ibidem Rectoris Dn. M. Georgij Schedij. In reditu unà cum fratre natu majori informatorem nactus Virum Clariss. Dn. M. Joachimum Movium p.m. Scholæ apud nos quondam Conrectorem, à quo in humanioribus disciplinis penitus instructus, in artibus ac lingvis, imprimis verò in lingvâ sanctâ (cujus cognitione mirificè delectatus est) in conscribendis Orationibus, disponendis textibus biblicis, aliisq; exercitiis sedulam operam navavit, eoque Parchimum ad munus Rectoris subeundum avvocato, non tantum proprio Marte studia sua pertexuit, privatis aliquot collegis in hæc Universitate interfuit, sed etiam fratribus natu minoribus accuratâ ac indefessâ institutione ad do-

Erinam & mores viam monstravit fidelissimè. Tandem Dn. Parentis ductu & consilio (quod veluti sanctum semper veneratus est) ad Juris studium antè triennium animum applicuit, Institutionibus probe per volutis Pandectarum lectionens & enucleationem adjecit, publicas lectiones ac disputationes frequenter visitavit, atq; ita non sine admiratione ex solidis fontibus principia sibi acquisivit non contemnenda. In his tamen ita versatus est, ut studium Theologicum non devotè & perfuntoriè sed diligentissimè conjungeret cum Juridico, tam in polemicis quam didacticis non parum exercitatus, id quod specimina inter privatos parietes edita haud vulgaria abundè testantur. Quà vitam ac mores pietatem seriò coluit per omnem vitam sacras conciones & precipuè ordinarias preces publicas assidue frequentavit, easq; rarissimè neglexit, Sacra biblia & imprimis Psalterium Davidis atq; Epistolas Pauli sibi habuit commendatissimas, ex quarum unà ad Philipp. c. 4. v. 13. hunc versiculum verbotenus excerptum pro simbolo usurpavit.

*Per Christum, qui me corroboret, omnia possum. Quem in in ipso etiam mortis agone aliquoties repetijt. Aman-
tissimis parentibus obsequentissimus, cum primis Dn. Patri in
arum solo viduitatis statu & ingravescente senectute, non exi-
guo fulcro & solatio extitit, Fratres, quos 4 post se reliquit per
Dei gratiam adhuc superstites, Hermannum, Henricum, Con-
radum & Johannem fraterno semper amore prosecutus fuit,
nemini gravem, omnibus & intrà & extrà parietes affabi-
lem se præbuit, ab omni scurrilicate abhorruit, eamq; ex ani-
mo detestatus est, contrà modestia studiosissimus fuit; Morbi
genus quod spectat, quamvis corpore vegeto & morbis antè
hac rarissimè obnoxio ad ipsam ætatis vigorem feliciter per-
venerit; divinà tamen moderante providentiâ, antè 14. dies
laborare cepit febre continuâ; Epidemiâ comitatâ eo Exantho-
maticum*

matum genere, quod variolos vocitant. Hi initio prodibant
rariores, mox densiores sed parvi admodum, qui propinato
(Consilio Dn. Medici) decocto ficuum aliquantò conspectiores
siebant, at mox reditum ad interna minabantur. Quare
decocto expellente Rondeletij exhibitò rursus aliquantulum
effloruerunt quidem, sed sensim naturà superatà intro se rece-
perunt. Toto hoc durante morbo, quia finem vitæ sibi immi-
nere dubio procul sensit, omnibus rebus mundanis, quas se pro-
trictis & stercoribus habere cum Apostolo aliquoties constan-
tissimè fassus est, animum planissimè abdicavit, & identidem
de rebus spiritalibus ac cælestibus ulterò cum venerando Dn.
Parente, fratre natu majori Hermanno & aliis domesticis cum
singulari devotione ac attentione sermones instituit gravissi-
mos aternà dignos memorià. Tandem exhaustis paulatim
viribus, propinquitatem mortis præsciens, 10. Februarij, quò
pie defunctò vitæ terminum attulit, cælesti viaticum corporis
& sanguinis Domini summo cum anhelitu & desiderio expe-
tijt, illudq; prævià Emphaticà confessione impetravit, quo ac-
cepto, præsentibus Domino Pastore M. Christiano Mishaële
(cujus concionibus sicuti summè delectatus fuit, ità eandem in-
exoptatum piissimum colloquium ad declarandam benevolè
animi gratitudinem singulariter accersi petijt, itemq; Dn. Con-
fessionario M. Johanne Corfinio, tantam demonstravit fidem
sua *ωδνε Ποεζω & παρηγοια*, ut omnes ob ejusmodi exemplè
raritatem in admirationem merito perduceret, dicta S. Script.
& plurima & elegantissima græcè, latinè & germanicè subin-
dè recitavit, preces ab astantibus recitatas maximam partem
anticipavit, cælestem patriam indesinenter anhelavit, nihil
frequentius in ore habuit nisi *JESU* nomen suum, eumq; ex Apoc. ul-
timo identidem advocavit, idq; ad extremum usq; spiritum
continuavit, rogatus ut multiloquia abstineret, seq; ad requiè
componeret, respondit, non se loqui sed spiritum S. in se & per

se, sibiq^{ue} veram requiem in cœlis paratam esse; tandem in se-
riâ Nominis Jesu invocatione, mediâ 12. nocturnâ inter pre-
ces ac suspiria astantium, quos ad orandum impense sollicita-
vit, usu rationis ad ultimum usq^{ue} halitum integre, verè, piè ac
placide siq^{ue} nullo mortis sensu obdormivir, anno ætatis vigesimo
primo.

Hæc de illo vere & citra omnem jactantiam. Quod sifi-
cium à D E O parer conceptis votis, ac precibus ex formula po-
stulasset, num ingenij melioris, & indolis magis exasciatæ alium
optare potuisset? Quod enim pietatis, quod modestiæ, obedien-
tiæ parentibus exhibendæ, quod litterariæ diligentiæ studium
in eo desiderari potuit? Vitia vero, quæ nunc amari, in cultu
& pretio, imo apud nonnullos etiam in admiratione esse incipiunt,
quam non ille sectatus est! quam ab iis longissimè remotus, & esse, &
videri voluit! Pietatem alij vel sola specie præ se ferunt, & profitentur,
alij, ne quidem specie, nec Deum reveriti, nec homines: hic noster
ὁ μαθητής, licet in flore adolescentiæ constitutus, non voce solum
& gestu pietatem simulabat, sed ut vultu ad pietatem composito, ita
vero, & serio cultu eam prosequeretur, non solum ut prophanus ali-
quis, sed ut futurus mystes atq; epoptes. Modestiam & obedientiam
alij suæ adolescentiæ convenire negant, superciliosi, feroces, & elati,
vel ob honoratos, & opulentos parentes, vel ob aliqua ingenij non pla-
nè vulgaris indicia, vel quod exemplis, quæ passim in usu sunt, ferocia,
insolentiæ, petulantia seducti, hoc demum sibi convenire opinantur,
quod veræ modestiæ, & obedientiæ quam dissimillimum est: Quid
noster iste? Didicerat modestiam adolescentis ætatis esse ornamentū,
singulari efficacia quadam *ἐλευστική* præditum, quo amorem alio-
rum erga se, excitat, attrahit, astringit: noverat olim apud Lacedæ-
monios adolescentes hanc virtutem, ita usitatam, ut grande nefas cre-
derent & morte piandum, si juvenis non assurrexisset seni, quod cum
æterno Atheniensium pudore ac dedecore in teatro Spartanus juve-
nis testatus est. Quam ergo laudem hic noster merebitur sua mode-
stia præ alijs, qui cano capiti non solum non assurgunt, ceduntvè, sed
ludibris

ludibriis etiam excipiunt, & contumelijs afficiunt, quos sua ætas jam-
dudum linguis petulantibus subduxit? In litterarum studio, quam
fuerit assiduus, quam nihil in se desiderari passus sit, verè testari possunt,
quorum ab ore publice docentium pependit, quorum exercitijs pri-
vatis frequens interfuit, quos lucubrationis domesticæ conscios ha-
buit. Ab hac ergo semente, quam expectaret messem sollicitus pater
aliam, præter auream? Sed fatalis hujus nostri temporis ac loci cala-
mitas, uti alia multa, ita hanc quoq; plenissimam bonæ spei segetem
adulsi, & corruptit. Quam ob causam, quin Dn. parens Vir Amplif.
Collega noster honorandus dolorem conceperit, suo amori erga fi-
lium, & conceptæ expectationi respondentem, nemo dubitare pote-
rit, nisi qui liberos vel non habuit, vel omnem sensum humanitatis
exiit. Verum ille hoc in casu & seipsum advocabit, & ipsius filij ex-
emplum imitabitur. Quid ergo iste? Jam moriens, & ut loqui sole-
mus, mortem labris insidentem sentiens, nihil nisi Deum, & Providen-
tiam divinam, cogitabat ac sonabat: Deus, dicebat, ita voluit, ejus Pro-
videntia sic decrevit. Summum bonum fecit: quidni bene fecerit?
Providentia statuit, quidni provide statuerit? Quid enim agitur? Ter-
ris eripiar; atqui in cœlo receptus mihi paratus patet: turbas ac do-
lores hic relinquo, fruiturus illic æterna quiete, ac beatitudine, hoc est,
ipso DEO, cui adhæreo in JESU meo, & adhærebo, ex hujus mundi
turbis ac tenebris malitiosis in illam serenitatem, ac tranquillitatem
beatam translatus. Hæc ille, & alia etiam sapientiora, hinc adolescens,
& jam morti vicinus: quid jam putamus? an non supra omnes viros
sapiat, sapientiæ æternæ radijs non solum cinctus, sed etiam perfusus?
an non sortem illic nostram, & juventutis nostræ, partim doleat, par-
tim rideat? nostram quidem, in hoc turbido mari fluctuantium; ju-
ventutis verò nostræ, quæ inaudita quadam, & non ferenda insolentia,
quam ille evasit, alios exagitat. Quod vero pater, cum hanc filij can-
tionem non tam cygno, quam senî alicui SIMËONI convenientem,
audivit, una cum testibus præsentibus, Reverendis Viris Dn. M. CHRI-
STIANO MICHAËLE, pastore, & Dn. M. JOHANNE CORF ejus
Collega, qui has & alias ejus voces ac sententias, non ut ægrî adole-
scentis, sed ut Spiritu sancto afflati viri aut senis, & jam in cœlo con-
stituti, cum admiratione perceperunt? Quid? cum hanc ejus conditio-
nem ac discessum beatissimum nunc quoq; cogitat, nonne gaudenti
propior

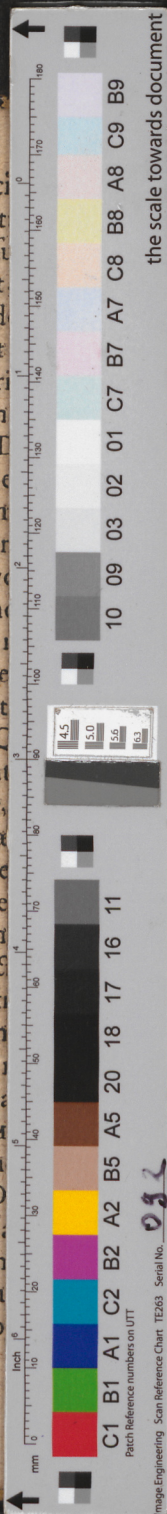
propior sit, quam dolenti? At ævi immaturus obiit? Quomodo im-
maturus, *θυνητος πεφυκαος* natura mortalis: Et nonne omnes ea lege
nascimur, imo etiam antequam nascimur? Noster verò, quomodo im-
maturus, qui maturos pietatis, & virtutis fructus jam produxit? At-
qui plures producere potuisset, si ad majorem ætatem pervenire licu-
isset. Quidni? Hæc ergo virtus & producta, & producenda, doloris an
gamm dabit copiam? Si filius pius, modestus & eruditus dolorem re-
linquit moriens, quid de impio dicemus, & alia omnia agente? Quin
gratulamur potius illi in æternâ felicitatem recepto? hujus vero, si quis
talis decedat, vicem ex animo dolemus, cui, cum vita, spes & poenitentia
agenda, & beatitudinis acquirenda præcisa videtur. Nec ergo propter
hanc immaturitatis causam jure dolebit parens moestissimus, cû quo
Deus, quasi cum colono, partiaro jure, nec id rigidè, egit. Plures
enim DEI gratia, superstites manent, & ut diu maneat, eum roga-
mus. Sed hæc omnia, cum Vir Amplis: Collega noster honoran-
dus, haud dubie melius ad animum sibi advocaverit, quam à nobis di-
cuntur, nihil est, quod in re parum necessaria hæreamus: Cogitemus
potius, quid nostri officii sit. Funus huic adolescenti fiet hodie hora 1.
pomerid. id ut quam frequentissimè ducatur, æquum est. A nobis
ergo requiritur, ut quantum possumus, ac debemus, tantum studij, ad
hoc officium adferamus, & frequentia nostra affectum erga defun-
ctum, qui virtute sua id promeruit, erga defuncti parentem, Collegam
nostrum, optimè de Academia meritum, & meriturum declaremus.
Gratum id erit omnibus, nec tam illis, quam nobis honorificum, imo
& utile, cum una opera DEO nostram salutem, Civitatis, Academia,
totius Reipubl. commendare possimus, & nostræ mortalitatis me-
moriâ jam poenè obliteratedam, ita enim vivimus, renovare.

P. P. Rostochij 15. Februarij 1638. Sub sigillo Rectoratus.

ludibriis etiam excipiunt, & contumelias affici-
dudum linguis petulantibus subduxit? In lit-
fuerit assiduus, quam nihil in se desiderari passu-
quorum ab ore publice docentium pependit
vatis frequens interfuit, quos lucubrationis do-
buit. Ab hac ergo semente, quam expectaret
aliam, præter auream? Sed fatalis hujus nostri-
mitas, ut alia multa, ita hanc quoque plenissimam
adussit, & corruptit. Quam ob causam, quin
Collega noster honorandus dolorem concepe-
lium, & conceptæ expectationi respondentem
rit, nisi qui liberos vel non habuit, vel omnes
exiit. Verum ille hoc in casu & seipsum advo-
emplum imitabitur. Quid ergo iste? Jam mo-
nus, mortem labris insidentem sentiens, nihil
tiam divinam, cogitabat ac sonabat: Deus, dice-
videntia sic decrevit. Summum bonum fecit
Providentia statuit, quidni providè statuerit? C-
ris eripiar; atqui in coelo receptus mihi parat-
lores hic relinquo, fruiturus illic æterna quiete,
ipso DEO, cui adhæreo in JESU meo, & adha-
turbis ac tenebris malitiosis in illam serenitate
beatam translatus. Hæc ille, & alia etiam sapie-
& jam morti vicinus: quid jam putamus? an
sapiat, sapientiæ æternæ radijs non solum cin-
an non sortem illic nostram, & juventutis nostri-
tim rideat? nostram quidem, in hoc turbido
ventutis verò nostræ, quæ inaudita quadam, &
quam ille evasit, alios exagitat. Quod vero pa-
tionem non tam cygno, quam seni alicui SIM-
audivit, una cum testibus præsentibus, Reveren-
STIANO MICHAËLE, pastore, & Dn. M. JO-
Collega, qui has & alias ejus voces ac sententi-
fcentis, sed ut Spiritu sancto afflati viri aut sen-
stituti, cum admiratione perceperunt? Quid? cu-
nem ac discessum beatissimum nunc quoque co-

the scale towards document

Patch Reference numbers on left
Image Engineering Scan Reference Chart TE263 Serial No. 092

etas jam
, quam
possunt,
citiis pri-
cios ha-
tus pater
oci cala-
segetem
Amplifs.
erga fi-
re pote-
anitates
flij ex-
viden-
jus Pro-
fecerit?
ur? Ter-
s ac do-
hoc est,
mundi
llitatem
lescens,
es viros
rfusus?
at, par-
m; ju-
olentia,
ilij can-
entem,
CHRI-
RF ejus
adole-
lo con-
nditio-
udenti
propior